

[Gustav Pedersen.]

I forbindelse med denne rent tekniske revision, som vi anser for at være et fremskridt, er der samtidig i forslaget § 1, punkt 1, foreslået nye betingelser for at blive statsrevisor. De går kort og godt ud på, at en statsrevisor skal have samme uafhængighed af administrationen, som det forlanges at ministrene skal have. Når statsrevisorerne ikke må udnævnes af en minister, af en statsinstitution eller af en dertil svarende uautoritet, skyldes det selvfølgelig ikke, at man mistænker folketingets medlemmer for at lade sig påvirke af en sådan udnævnelse, men fordi det regulære nu engang må være, at de, som har med statsrevisionen at gøre, ikke under nogen form må deltage i administrativt arbejde på en sådan måde, at der kan blive tale om prestigespørgsmål, eller at de kan komme til under en eller anden form at tage stilling til sager, med hensyn til hvilke de har et større eller mindre medansvar. Vi har anset det for rigtigt at tage denne ændring med i forslaget.

Jeg skal på de nævnte ærede medlemmers og egne vegne henstille, at forslaget til folketingsbeslutning får en velvillig behandling i tinget.

Anden næstformand (Ole Bjørn Kraft): Eksemplarer af det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil blive omdelt.

Ligeledes uden for dagsordenen giver jeg dernæst ordet til det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Herluf Rasmussen): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i færdselsloven.

Den gældende færdselslovs § 73, der omhandler droscher m. v., er karakteristisk derved, at en bestemt kategori af motor-køretøjer, droscherne, er underkastet særlig kontrol og tilsyn fra myndighedernes side ud over den kontrol, der består i periodiske eftersyn af motorkøretøjer, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer. Efter den gældende lov kan således kommunalbestyrelsen i hver kommune efter forhandling med politiet fastsætte antallet af droscher, fastsætte betalingstaksterne og

opstille regler vedrørende køretøjernes indretning.

Hyrevognserhvervet udøves imidlertid ikke af droscherne alene; de må dele markedet med en anden kategori, lillebilerne, der dog i modsætning til droscherne ikke fra myndighedernes side er underkastet de særlige bestemmelser om fastsættelse af antal, takster og indretning. Oprindeligt modsvarede de særlige krav, der stilledes til droscherne, af droschernes eneret til at tage hyre på offentlig gade og til at benytte særlige holdepladser på centralt beliggende steder. Disse fordele bortvejredes til en vis grad, da man i forbindelse med færdselslovsrevisionen i 1955 vedtog at indføre den såkaldte frie hyreret, hvorved lillebilerne opnåede ret til på samme måde som droscherne at tage hyre på offentlig gade uden forudgående bestilling. Dette i forbindelse med udviklingen inden for radiotelefonområdet har bevirket, at der faktisk er tale om en tilnærmelse mellem de to grupper af hyrevogne, droscher og lillebiler, hvad angår deres reelle erhvervs-muligheder. Men samtidig må det vist erkendes, at den modydelse, som droschevæsenet på grund af den særlige kontrol måtte have et rimeligt krav på, synes illusorisk. Alene af den grund kan det synes rimeligt at gøre skridtet fuldt ud og stille parterne lige, hvad angår krav fra det offentlige side med hensyn til takster, antal og indretning.

På grund af den frie hyrerets indførelse steg antallet af lillebiler meget stærkt, ligesom en stor del af de sidst ankomne alene sikrede deres eksistens på grundlag af de udvidede rettigheder til at tage hyre på offentlig gade, hvilket har været til stor skade for erhvervet.

Lovforslaget har til hensigt at anvise en farbar vej til løsning af problemerne i forbindelse med hyrevognserhvervet. Gennem lovforslaget søges tilvejebragt en ny hyrevognsordning, der i højere grad kan tilgode-se såvel kundernes som de erhvervsudøven-des interesser. Lovforslagets hovedlinje er den, at antallet både af lillebiler og droscher skal fastsættes af de respektive kommunalbestyrelser, ligesom der, hvad angår de særlige krav til takster og indretning, skal stilles samme krav til de to kategorier af hyrevogne. Erhvervsmæssig befordring af